

РЕШЕНИЕ

№ 5351

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 23.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2351** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/, вр. чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. С. Н., с адрес на управление: област С., [населено място], ж.к. „яз. Искър“, м. Щъркелово гнездо срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С271-0405882/08.01.2020г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ – [населено място], към Дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал.1, т.1, б.„д“ от ЗДДС – „запечатване на търговски обект“ - ресторант, находящ се в [населено място], яз. Искър, м. Щъркелово гнездо, стопанисван от жалбоподателя и забрана за достъп до него за срок от 5 (пет) дни.

В жалбата се сочи, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като не са изложени мотиви, обосноваващи наложената ПАМ. Твърди се, че по никакъв начин не е обоснована необходимостта от запечатване на обекта. Моли съда за отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован, чрез адв. Н. поддържа жалбата на сочените в нея основания. Моли съда за отмяна на атакуваната заповед. Претендира разноси.

Ответната страна, редовно призована се представлява в съдебно заседание от юрисконсулт Р., която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, както и след цялостна проверка на оспорения административен акт, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е започнало по инициатива на административния орган, във връзка с извършена проверка на 16.12.2019 г. на търговски обект, по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС - ресторант, находящ се в [населено място], яз. Искър, м. Щъркелово гнездо, стопанисван от жалбоподателя, е установено, че в обекта не се съхраняват и при поискване не са представени свидетелство за регистрация и паспорт на монтирано в обекта фискално устройство ИН на ФУ № DT779601 и ФП № 02779601. Според административния орган констатираното изпълнява състава чл.42, ал.1, т. 1 и т. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

Въз основа на извършената проверка, обективизирана с ПИП сер.АА 0405882/16.12.2019г., началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], към Дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП е издал атакуваната Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С271-0405882/08.01.2020 г., с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал.1, т.1, б.“д“ от ЗДДС – „запечатване на търговски обект“ - ресторант, находящ се в [населено място], яз. Искър, м. Щъркелово гнездо и забрана за достъп до него за срок от пет дни.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, от надлежно лице, разгледана по същество се явява основателна.

Изложените в заповедта мотиви, отговарят на изискването на чл. 186, ал.3 ЗДДС за мотивиране на акта и са достатъчни, за да може да се извърши проверката за законосъобразност на оспорената заповед на всички основания по чл. 146 АПК, включително за съответствието на заповедта с целта на закона.

Атакуваната заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган – началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, съгласно заповед № ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2018 г. на Изпълнителния директор на НАП, в рамките на предоставените му правомощия, при условията на обвързана компетентност.

Видно от мотивите на заповедта, е определен срок за запечатване на обекта от 5 дни с обстоятелството, че неизпълнението на конкретното задължение – за съхранение на свидетелството за регистрация и паспорт на ФУ в обекта, води до негативни последици за фиска, тъй като не се води отчетност на реализираните от лицето приходи и по този начин се стига до отклонение от данъчно облагане. Според настоящата инстанция, в случая липсва установена логическа връзка между това нарушение и твърдяните негативни последици за фиска, изразяващи се в липса на отчетност на реализираните от лицето приходи, в резултат на което се стига до отклонение от данъчно облагане. Така изложените в оспорената заповед мотиви не кореспондират с вида на констатираното нарушение, за което е приложена принудителната административна мярка. В конкретния случай мярката е наложена на [фирма] на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „д“ ЗДДС за неизпълнение на задължението му по чл. 42, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. – да съхранява свидетелство за регистрация и паспорт на ФУ в търговски обект - ресторант, находящ се в [населено място], яз. Искър, м. Щъркелово гнездо, за това, че при поискване, същите не са представени на органите по приходите до приключване

на проверката в обекта. В този смисъл е и практиката на ВАС по адм. дело № 3098/2019г., I отделение, както и решение № 4167 от 13.04.2020г., постановено по адм. дело № 10089/2019г. на ВАС, 8-мо отделение.

Касае се за неизпълнение на формално изискване за съхранение на документи, което не е свързано с отчитане на приходите от продажби. Изложените от органа по приходите мотиви за определяне на срока на запечатване на обекта са изцяло неотнормирани към прилагането на мярката по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „д“ ЗДДС.

Липсата на конкретни фактически основания за определяне срока за запечатване на обекта, представлява нарушение на изискванията за форма на административния акт по чл. 186, ал. 3 ЗДДС във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК и самостоятелно основание за неговата незаконосъобразност.

По изложените съображения и при установени отменителни основания по чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна. Предвид изхода на делото и направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 50 лв. за държавна такса. Липсват доказателства за направени разноски за адвокатско възнаграждение, поради което такива не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд - София град, III-то отделение, 63-ти състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. С. Н., с адрес на управление: област С., [населено място], ж.к. „яз. Искър“, м. Щъркелово гнездо, ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С271-0405882/08.01.2020г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ – [населено място], към Дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал.1,т.1, б.„д“ от ЗДДС – „запечатване на търговски обект“ – ресторант, находящ се в [населено място], яз. Искър, м. Щъркелово гнездо, стопанисван от жалбоподателя и забрана за достъп до него за срок от 5 (пет) дни.

ОСЪЖДА Национална дирекция по приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. С. Н., с адрес на управление: област С., [населено място], ж.к. „яз. Искър“, м. Щъркелово гнездо сума в размер на 50 лв., представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: